

עטרת שלום

עלוך שביעי שעי מוסדות קאמרא בארה"ק – בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת תצוה – זכור – פורים

בס"ד, עש"ק פרשת תצוה
י"ב אדר תשע"ג – שנה ד' גליון קנ"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
6:50	6:09	4:56	6:11	5:10
6:46	6:11	5:10	6:22	5:09
6:54	6:22	5:09	6:50	6:18
6:50	6:18	5:01		

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיךְ שִׁמּוֹן זֵית זָךְ פְּתִית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד (כז כ)

לחזור פב"פ, צריך שתקדים בחינת הפלת הדורמיטא על ז"א, כדי שתיעשה הנסירה, ותוכל לחזור עמו אפין באפין, ולהיות כי ענין מרדכי ואסתר היה בסוף השבעים שנה של גלות בבל כנודע, לכן אז כבר בימיהם התחיל ענין תיקון זו"ן כדי לחזור אפין באפין ויגאלו ישראל. וענין התחלה זו היא ענין הדורמיטא שנעשה אז בימיהם. ונודע כי המן הרשע היה אוסטרו־לוגוס חוה נכונכים גדול, וידע בחכמתו ענין מיעוט השנחתו יתברך על ישראל בימים ההם להיותו בבחינת השינה, ולכן חשב כי הזמן מוכן לאבד שונאיהם של ישראל, ולהיות כי הדורמיטא היא למטבתן של ישראל כדי שתנסה הנקבה מאחוריו ויחזור פב"פ ויגאלו ישראל ויבנה בית המקדש, לכן התייעצו שניהם כי בזמן ההוא שהאלוה שלהם הוא ישן יקדימו הם לאבד ולהשמיד שונאיהם של ישראל, כדי שלא ישארו אפילו מתי מעט שיהיו ראויים לגאולה ועי"כ לא יבנה בהמ"ק עי"ש. רואים מכל זה שכל מטרת המן הרשע היה למנוע בנין בית המקדש ויחוד השלם.

וזו ג"כ מרמו רשב"י על תיבת 'צו' שביותר צריך הכתוב לזרו במקום שיש בו חסרון כים, כי כ"ס בגי' רק צ' וחסר האלף האלופו של עולם כדי שיהיה היחוד צ"א, ועי" שיהיה היחוד צ"א בשלימות מקרב שיהיה כבר היחוד צ"ו ית"ה אדנ"י.

ועי" ציוה הקב"ה שהכהן צריך לראות שיגרום עי" עבדתו זאתה תצוה היחוד צ"ו. זיקחו אליך התעורותא דלתתא להקב"ה.

וזו יהיה עי" שמן שהוא בחינת אחת עם קטרת כמו שכתוב 'שמן וקטרת ישמח לב' (משלי כו ט), היינו שזה מבואר ממרן הארזי"ל (שער הכוונות תפלת השחר ד"ג) שפעולת הקטורת הוא לסלק החיות והקדושה מהקלי' עי"ש. היינו שהתורה אומרת האיך יהיה היחוד, עי" שיבררו כל החיות והקדושה של הקלי'.

וזו הכוח היה ג"כ למרדכי הצדיק, כמו שאמרו במסכת חולין (קל"ט): מרדכי מן התורה מנין דכתיב 'מר דרור' (שמות ל כג) ומתרגמינן מירא דכיא.

המשך בעמוד הבא <<<<

עמלק יהיה נמחק לגמרי לעתיד לבוא, שאז יהיה הגאולה בבחינת י' הויו"ת. כי ליהושע לא היה המצוה של מחית עמלק לגמרי, שאם לא כן היה לו לחטא, כמו אצל שאול המלך במעשה עם אנג, ורק אח"כ היה המצוה של מחית עמלק לגמרי, וזה הכוונה מה שאמרנו לעיל שכל גאולה הוא בחינת שם אהי"ה כי הוא הבחינה של מחית עמלק שהיה ביציאת מצרים, כי רק לעת"ל יהיה הגאולה בבחינת שם הויו"ה, שאז ימחק שמו עמלק לגמרי.

וזו ידוע עוד מלקו"ת (זכריה) שלעת"ל יהיה שם הויו"ה יהי"ה. הפשט שו"ה של שם הויו"ה לא נחשב לשם בפני עצמו, אבל י"ה כן נחשב לשם בפני עצמו. כי ו"ה הוא רק גלווה לשם י"ה, ולעת"ל ו"ה יהיה ג"כ י"ה שם בפני עצמו ויהיה שני שמות י"ה, וזה מה שאמרנו לעיל בשם הרשב"ם, שהקב"ה אומר אהי"ה, ואנו אומרים יהיה, היינו שיהיה כבר שם יהי"ה.

וזו מרמו כאן התורה אצל עבודת המשכן באמרו 'תצוה, כי שורש התיבה הוא צ"ו מספר יחוד יהי"ה אדנ"י יחוד דלעתיד לבוא, וכן הוא בכל גאולה וגאולה פרמית, ולכן המשכן שהוא כעין תיקון של לעת"ל יש בו ג"כ היחוד הנ"ל. וזה לעומת זה ולכן הצד שכנגד צ"ו דקדושה שהוא השראת השכינה, יש צ"ו של ע"ז שהוא הפירוד הגמור. ולכן נרמו בשמו של המן ג"כ היחוד יהי"ה אדנ"י במספר השווה, כי המן עשה עצמו לע"ז כמאמרם ז"ל (מגילה י): ורצה למנוע היחוד הזה. והו כוונת חז"ל (חולין קל"ט): המן מן התורה מנין 'המן העין' (בראשית ג יא). פי' שמהיכן היה להמן הכוח לקטרג על ישראל, ועי" אמרו 'המן העין' מחטא עה"ה, כי חטא עה"ה היה כלול ג"כ חטא ע"ז כמבואר בזה"ק (ח"ג קיא): וז"ל: ובגין דא חובא דאדם עבר על 'יצו הויו"ה אלהים' (בראשית כ טו), ואוקמוה אין צו אלא עבודה זרה עי"ש. היינו שהמן לקח כל כוחו מחטא ע"ז.

וזוהו שמבואר ממרן הארזי"ל (שער הכוונות בענין פורים ד"א) שכל מטרת המן ואחשוורוש היה למנוע המשך בנין בית המקדש (מגילה טו): ולא יהיה היחוד השלם, וז"ל: והנה כאשר רוצים זו"ן שהוא היחוד הנ"ל

איחא בתורת כהנים (פר' צו פ"א) וז"ל: אין צו' אלא זירו מיד ולדורות. אמר רבי שמעון כיותר צריך הכתוב לזרו במקום שיש בו חסרון כים עכ"ל. וכוזה"ק (ח"א כו): איחא הא אוקמוה לית צו' אלא עבודה זרה עי"ש.

והנראה לפרש, והנה כל המאורעות של השבוע מרומזים בפרשת השבוע. וגם ידוע שזה לעומת זה עשה אלהים, שבכל דרגה שבקדושה יש צד שכנגדו, והמן היה נגד מרדכי, כמו שבלעם היה נגד משה רבינו.

והנה יכולים לומר שכל גאולה הוא בחינת 'אהיה אשר אהיה' (שמות יד) פירוש שאהיה גאולה, וכמו שפירש שם הרשב"ם ברמזיה בא"ת ב"ש וז"ל: הוא קורא עצמו אהי"ה ואנו קורים אותו יהי"ה עי"ש. פי' שאנו אומרים להקב"ה שיהיה כבר הגאולה.

והביאור בזה שאא"ז קוה"ק רשכבה"ג רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרא זיע"א פירש בספה"ק היכל-הברכה בפרשת עמלק, וז"ל: 'יחלש' (שמות יז ג) חסר וא"ו. כי לא החרים סמרא דדכורא דקליפות עמלק, כי עמלק דעת דקליפה נגד דעת דקדושה, שיש בו עשר אהי"ה ועשר הויו"ה, ועמלק כולל שניהם, כי עי"ן מ"ם של עמלק בני' רד"ו עשר אהי"ה, למ"ד קו"ף של עמלק בני' ס"ר עשר הויו"ה. ויהושע לא החליש אלא 'עמלק ועמ"ו' (שם) ע"ם של עמלק, עי"ן מ"ם מספר עשר אהי"ה, שלא יינקו משם. וס"ר נשאר לשאול המלך כמ"ש 'אכן ס"ר מר המות' (ש"א טו לב), ולזה אמר שאול 'סר"ו רד"ו מתוך עמלקי' (שם פסוק ו) ששניהם יסתלקו. ויהושע לא החליש כולו, ולכן חסר וא"ו עכ"ל.

ביאור הדבר שזה מבואר ממרן הארזי"ל בלקו"ת (שמות) על הפסוק 'וירא כי סר לראות' וז"ל: אמנם משה חשב שהיה נמשך גלות בסוד י' הויו"ת שעולין ס"ר וכו', ומשם ג"כ עתידין להגאל. אמר לו הש"י לא כן הוא, כי הלא גלתם נמשך משמות אהי"ה שהם סוד רד"ו שמה גלות של ישראל במצרים, וכן גאולתם הוא ג"כ משם עי"ש.

ולכן רק חלק מעמלק עי"ן מ"ם כמנין רד"ו נגאל ונמחק ביציאת מצרים, כי הגאולה היה בבחינת י' אהי"ה כמנין רד"ו, אבל למ"ד קו"ף של

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו ז"ע

ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפזר בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עושים ולמלך אין שוה להניחם (ד.ח).

הריב"ש טוב (בעש"ט עה"ת נח קמט), שקיבל מרבו אחיה השלני, כשוצא צירופים ואותיות מאת הקב"ה, כל זמן שלא נתפשטו בכחיות עשיה, יכולין להשתנות ולהתהפך לצירופים טובים, מצר"ה צה"ר, מרע"ש עש"ר, מדוי"ו יו"ד, כנודע לכל מביני מדע. והו"ו אינם עושים שלא נתפשטו עדיין, לחותם דם של עשיה, אלא חותם מיט (אסתר רבה ז יג) של מטיטרון בתוספת יו"ד והחיות שלו מיט, ועיין (שער השמות) (שער נו פ"ו). שכן עולמות ב"ע נקראין חותם, ויצירה חותם מיט של מטיטרון, וחותם דם גבורות קשות הוא בעשיה, שר היע"ר מספר פ"ר מספר מנצפ"ך (ע"ח שער נו פ"ו) חותם דם, שכן ע"ר מספר מנצפ"ך הם דם, כמבואר שער מנת"א (פ"ה). והו"ו אינם עושים שעדיין לא נתפשט הגיורה בחותם דם של עשיה.

ואח"כ קטרג מדת הדין, זלמלך אין שוה כי באמת צוה לנו להדמות ולהשוות אליו בכל מיני מדות טובות, והלכת בדרכיו (דברים כה ט. תנדי"א רבה פכ"ד). ואמרה מדת הדין, זלמלך אין שוה שאינם מדמים עצמם להשוות למלך בכל דרכיו ומדותיו הטובים והישרים.

והשיב מדת הרחמים. זהו להניחם באמת הם שוים ודומים לרובם מלך מ"ה הקב"ה. אבל צדיקים אין להם מנוחה לא בעוה"ז ולא בעוה"ב (ברכות סד.). כי השמים לא זכו בעיניו (איוב לו טו), על כן להניחם בזה אינם שוים, אלא הולכים מדרגא לדרגא במדרגות עליונות. ועדיין נדמה לפני הקב"ה מגדל אהבה שיש לו עליהם, שעדיין לא זכו ונמחרו, ע"כ בכל עת נודכבין, ואין להם מנוחה, אלא ילכו מחיל אל חיל, עד יראה אל אלהים בציון, בצרור החיים, בן עדן עליון אכ"ר, ושם חלקנו עמהם

(כתם אופיר) מרבתינו יצחק אייזיק מקאמרא

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו ז"ע

ותקרא אסתר להתקדש מלך אשור העמיד לפניו ותעזוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה (ד.ה).

ותקרא אסתר להתקדש ענין התקדש נבר מעט, ומקודם נבאר בבואר היטב בענין הויכוח שהיה כאן בין הצדיקים מרדכי ואסתר. ונבאר מעט מה שכתב מרן (שער רה"ק דף ז ע"א) כי בקליפות לא היה להם תיקון והמעטות אור דרך שערות וצינורות, אלא בעיר דקליפה בחינת עשו הרשע ולא מא"א ומעלה דקליפה. כי ענין תיקון הוא המעטות האור דרך שערות וצינורות, ואז לא יזיק להם האור הרב, כנודע מדברי מרן האר"י. ולכן אריך דקליפה לא היה לו תיקון.

ומבואר בדברי מרן (פע"ח קר"ש עה"מ פ"ה) שצריכין להמשיך אור ממו"א, סוד מגול"ה. וכשנמשך האור מתים הקליפות, כי התגלות אור הכתר בחינת מולא דרקנא דעתק הוא כלה ונחצה לקליפות, הכל ידוע, ונעשים פגרים מתים. כי מחמת שלא היה תיקון באריך דקליפה, ואינו יכול לקבל אור רב, ולכן כשממשיכין אור גדול דאריך בחינת כתר קדושה, והם אריך ואו"א דקליפה אין להם שם לא שערות ולא צינורות, ולכן הם בלתי מתוקן. ולכן בהמשכות אור רב דאריך אינם יכולים לקבל, ומתים כל הקליפות. אבל לבישת השק הוא להמתק ועיר דקליפה בחינת עשו שכתוב אצלו 'אדרת שער' (בראשית כה כה) והם שערות ותיקונים, ולכן לבישות שק אינו אלא להמתק הרע ולעשותו טוב גמור, וכל זה עיין בדברי מרן היטב.

ובה תבין הויכוח, כי מרדכי מזרע שאול אשר חמל על מיטב הצאן, וכך מרדכי דעתו היה, לכך לבש שק ואפר, הממתקים את הרע לעשותו טוב. ואסתר צותה להסיר שקו מעליו, ולא קבל את דבריה, עד לבסוף הודה לדבריה.

ולכן ותקרא אסתר להתקדש ומבואר הרבה פעמים בדברי מרן האר"י (פע"ח שער העמידה פ"ב) שבשם הת"ך תכ"ה הרג משה למצרי. ובה השם ממיתין הרשעים, עיין בשער היחודים (פ"ב בסוד (תהלים צא ח) 'בעיניך תבי"מ' עם הד' אותיות מג' תכ"ה, שבשם תכ"ה ממיתין הקליפות והרשעים. לכך שלחה לו הת"ך, לרמוז לו שדעתה שכעת אי אפשר בהמתקה, רק לברות אויבי השם.

וסוד אסתר הת"ך, הית"ה לרא"ש פנ"ה (שם ק"ה כה) במספר השווה. מבואר ממרן האר"י (ע"ח שער ג פ"ב) והאי 'אבן' מלכות האחרונה שבכל העולמות, עקב דאדם קדמון, בחינת אסתר ששם עיקר 'אסתר אסתר' בהאי אבן רציץ מוחא דנחש, ומחית לצלמא על גרלוהי כל הקליפות. ולכך בהשלמות אסתר הת"ך יבוא מחיית הרע.

ולזה ותעזוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה כי כבר ידעה אסתר כל הענין מנעוריה, ושלחה התקדש למה אינו מסכים לדעתה.

(כתם אופיר) מרבתינו יצחק אייזיק מקאמרא

המשך עטרת ראשינו

עמלק והמן הרשע, כמו שדיברנו שביציאת מצרים נכנע רק עי"ן מ"ם שוה עשר אה"ה, ולמ"ד קו"ף יתוקן לעתיד לבוא שאז יהיה היהוד של יהי"ה אדני". הקב"ה יעזור שיהיה מחיית כל שם עמלק בשלימות, ועי"ן יהיה לכל אחד ואחד כל מיני השפעות טובות בני חיי ומוזני, ובפרט היום שנתבטלה קליפת המן הרשע, ויהיה הישועה הכללית במהרה בכיאת גואל צדק, ובבנין בית המקדש השלישי בב"א. (שוה"מ פורים' תשס"א לפ"ק)

שע"י לימוד התורה נעשה היהוד. ועי"ן ממשך בחו' בתית' שהוא הבית המקדש, כמו שאיתא בבעליהטורים בתית' בני' ת"י ת"כ שנים שהיה נוהג הדלקת המנורה, ל'מאור' שצריך להאיר הבית המקדש. והאריך עושים זאת ע"י להעלות נר תמיד' נ"ר ר"ת נפש רוח, שצריך לעלות ו"ה משם הוי"ה לבחינת י"ה.

נמצא מכל זה שהתורה מרמזו כאן ביאתה תצוה שיתקנו היהוד של צ"ו, ויהיה להעלות נר תמיד, ועי"ן יבנה הבית המקדש, ויתבטל קליפת

שהיה למרדכי הכוח של הקמרת לברר הכול עד החלבנה שהוא גימ' המזין להעלות בחי' הקדושה מתוך הקליפה הרעה של המן. ועי"ן מתבטלין כל הגזירות, כמו שעשה אהרן הכהן שהקטיר קטורת ונעצרה המגיפה.

וגם שמין בא"ת ב"ש הוא שם הקדוש ב"מ (לקו"ת עקב), בני' ג"כ מספר שם אה"ה שהוא שם של תיקון וגאולה כדלעיל. וגם שמין בני' שמו"ם, ושמים הוא בחינת ז"א, זית' הוא בחינת יסוד (לקו"ת עקב), יד' הוא כ"ז אותיות התורה, לרמזו

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

קטוב לב המלך בנין (אסתר א')

ואמר שעד עשרים שנה יתעכב הגזירה על ידי בקשתם.

ונסע משם, ומחמת פחד הרשעים נסע עשרים פרסאות בהרף עין על ידי קפיצה, כי זה היה נקל לו, ואמר שאם היו נוגעין בו להכות, היה נחרב חצי עולם. וכל זה על ידי נחשים צפעונים שדברו עליו סרה, ולולא כן היה מביא הגאולה, והיה מחזיר כל העולם למוטב.

(נתיב מצותיך' החורר דר מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

גדולה וכבודות, ציוו ליסגור המבצר בדלתים ובריח שלא לברוח.

והתחילו לבנות אותו ולריב עמו, אבל נפל עליהם שינה, ונעשו כפגרים, והוא צוה למשרתו שיאסור המרכבה ליסע משם. ואמר לו המשרת, רבינו הדלתים סגרו במגעול ובריח חזק, ואמר להמשרת לך אמור להם משמני שיתפתחו, והלך ואמר, וניפתחו ברעש גדול. וכשראו הנשים שלהם המופת הזה, בקשו ממנו בכביה שלא יהיה עונש על ידו. והשיב להם, שניגור עליהם שריפה ומוגיפה ודלות, וכל הנולד מהם יהיה לו מום, והפצירו בו,

כמו שהיה למרן הבעש"ט שציערו אותו מאד הרשעים, עד שפעם אחת שלחו אחריו שיבוא, ואמרו לו שצריכים אותו לאיזה ענין, והכוונה היה להכותו ולהרגו, והוא אע"פ שראה הכל נסע. וכשבא לשם עשו לו סעודה גדולה, והשקרו יין ישן של מאה שנים, כשהיו שותין ממנו מעט היו משתכרין, והכוונה היה שבתוך השיכרות יעמדו עליו להכותו מכת רצח. וצוה שיתנו לו תפוחים, והיה לו כונה ושם ויחוד, שהתפוחים מפינים היין, כמבואר בווהר (ה"ג מ.), ושחה הרבה ולא נשתכר, והם בהכרח גם כן שתו, וכשראו שנפל עליהם תרדמה

מבאר רבותינו

המשך עטרת זקנים

תשובה לדברים הללו. מיד השיב לו זקני זצ"ל: בקשתי מאדוני שיבוא לביתי בארענדע שאני מחזיק, ושם אראך מאיזה ענין נותן לי הקב"ה שאוכל ליתן כל כך צדקה, ולא שהארענדע שלך שווה כל כך, אלא שהקב"ה בעצמו נותן לי, עבור שאני חפץ לעשות צדקה לכל באי עולם. מיד אמר לו האדון: כן אעשה. ושינהם ירדו מהמרכבה והלכו להארענדע, וזקני זצ"ל אמר להאדון: נלכה לבית קטן שאצל הארענדע, מה שעומד שם היי"ש שלי. וזקני זצ"ל לקח כלי המחזיק לערך שלשה טעף, ונתן לתוכו יי"ש מהחבית, והכלי היה מלא וגדוש, וזקני אמר להאדון: תן הגראט בתוך הכלי, וראה כמה גראט מחזיק היי"ש הזה, והאדון אמר: שהיי"ש מחזיק שלושים גראט, כמשפט כל היי"ש בעולם. ואחר זה אמר זקני להאדון: שפוך מהכלי כנגד חצי מה שיש בכלי, ותמלא הכלי הזאת במים עד שתהיה מלא כמו שהייתה מקודם, וכך עשה האדון. ואמר לו זקני עוד הפעם: קח הגראט ותשים לתוך הכלי הזה עוד הפעם הזה, ותאמר לי כמה גראט מחזיק היי"ש עתה אחר ששמת המים, וכך עשה האדון. וזקני שאלו: כמה מחזיק היי"ש עתה, ואמר לו: שלושים גראט כמו מקודם. וכך עשה זקני זצ"ל כמה פעמים, עד שהיי"ש שהיה בכלי לא היה צריך להיות אלא מים לבד, ואף על פי כן היה מחזיק אף בסופו שלושים גראט ולא נחסר שום גראט. והאדון נבהל מענין הזה, ועל שהיה בעצמו רואה ענין נפלא כזו, מיד השתחוה האדון לפני זקני זצ"ל, וביקש ממנו שימחול לו על מה שציער אותו בדבר הזה. והאדון אמר לו: עתה אני יודע בבירור שאין אתה נותן צדקה ממעות שלי, אלא הקב"ה בעצמו נותן לך עבור שאתה איש קדוש, ועתה אם יבוא אצלי האיש הנ"ל לשכור הארענדע שלך או אפילו איש אחר, ואפילו ייתן לי אלפי אלפים קרעבליך לא אשמע לו, כי הרווחה והצלחה שלך היא מאת הקב"ה בעצמו, ומה לי עליך שאתה נותן צדקה כל כך ע"כ.

(זקן ביתו לרבינו אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א מסכת אבות פרק א' משנה א' אופן ב')

אלא שאני רוצה שתסעד אצלי. לפעמים היה מבקש הרבה פעמים מהאורח, ואומר לו בכוח גדול שלא ליסע מאצלו בשום אופן עד שיאכל אצלו. ולא קיבל משום אדם בעולם שום מעות עבור אכילה ושתיה, שהיה נותן לאורחים בין לעניים ובין עשירים, לערך חמש מאות אנשים ואפשר עוד יותר, וכך היה מנהגו כל ימיו.

לימים בא אצלו האדון שלו, שהיה מחזיק ממנו הארענדע והמכס, והאדון שלו היה ירא ממנו מאוד, כי ידע שהוא איש קדוש, וכן שמע מכל העולם שהוא איש קדוש, ופעם אחת בא אצלו האדון שהוא במרכבה שלו, ויעמוד לפני הארענדע, וקרא לזקני לצאת איליו החוצה, ואמר לו בפה גדול: בקשתי ממך איש קדוש שתלך עימי לביתי, כי צריך אני לדבר עמך דבר סתר, וזקני זצ"ל תיכף ומיד ישב אצלו על המרכבה, והאדון לא נסע לביתו כי ירא ממנו שמא יהיה פחיתות לפני זקני זצ"ל, רק נסעו בדרך בכפר עצמו הנה והנה, ואמר האדון לזקני זצ"ל: בקשתי ממך שלא יהיה לך תרעומות עלי על כל מה שאני אדבר לך, וזקני זצ"ל השיב לו תיכף: ח"ו וכל מה שאתה אומר לי אעשה לך, והתחיל לדבר עמו: שאיש אחד עשיר גדול היה אצלו, ואמר לו שרוצה לשכור ממני הארענדע והמכס מה שאתה מחזיק ממני, ואמר לי ראה מה שרבי קאפיל, מפזר מעותיו לאנשים דעלמא אין לשער, ועוד שהוא נותן לאכול לכל באי עולם בין לעניים ובין לעשירים, בכל יום ויום לערך מאה אנשים, ועל שבת יכול להיות שיהיה לו אורחים חמשה מאות אנשים, וכל זה בלי מעות כלל אף שוה פרוטה אינו מקבל מהם, וחוף מזה שנותן לעניים דעלמא מעות גם כן אין לשער, ראה אתה בעצמך שכל זאת אין לו אלא מארענדע שלך, ואתה מקבל ממנו חמשה מאות קרעבליך לכל השנה, עבור הארענדע והמכס שלך, ואני יודע שהוא שווה חמשה אלפים קרעבליך, וכך אני אתן לך. וכל זה אמר לי האיש הזה שהיה אצלי, רק שאני מכיר אותך שאתה איש אמת, וכן שמעתי מכל העולם שאתה איש אמת, לזה בקשתי ממך

יהושע בן נון, הבית בחירק וחסר יו"ד, ושמעתי משם אבי זקני הגאון הקדוש מוהר"ר יעקב קאפיל מלוקווא אבי אמו של הקדוש מוריני הרב יעקב יצחק מלובלין, שהוקשה למה נשתנה לכתוב בן בחירק ולא בסגול ככל המקרא, ואמר דאיתא בדברי חז"ל שהיה שרי נתנה בראש יהושע כידוע, והוקשה הא יוד של שרי נחה בלא נקודת, והיכן ימצאו שבה בראש יהושע, ותירץ שלקחו מן הסגול של בן שבא, ונשאר בחירק, כך אמר רבינו מרינו הרב יעקב יצחק מלובלין, משם זקני. שהוא אב אמי, והוא נכון.

(היכל הברכה לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א פרשת בהעלותך דף עה.)

שמעתי מאבי אדוני מורי ורבי שליט"א (רבינו בעל ההיכל הברכה זיע"א), שמע מהרב הצדיק החסיד הישיש מוריני הרב שמעון מעיר יערסלוב זל"ה, שזקני הרב הגאון הצדיק רבי יעקב קאפיל מליקווע, היה מתנהג תמיד בדרך הכנסת אורחים. ובה הלשון שמעתי מפיו הקדוש: שזקני רבי קאפיל זל"ה, היה מכניס בכל יום כל האנשים שהיו עוברים ושבים שם, בין לעניים בין עשירים, והיה יכול להיות שהיו יושבים אצלו סביב לשולחנו לערך מאה אנשים, ואפשר עוד יותר, והיה נותן להם כמה מאכלים טובים וכמה משקאות, וכל זה בלי מעות. והיה מחזיק מאדון שלו מכס אצל הארענדע, והחזיק משרת שיגבה המכס, ואמר למשרת הזה: שלא לעבור שום בר ישראל מעולם, עד שיאמר לו שצריך ליתן בעד המכס שני קרעבליך, ואם האורח ישמע כך מסתמא יצעק, ותאמר לו: מה אעשה כך ציוה לי בעל הבית שלי, ומסתמא יבוא לכאן אצלי, ועבור זה יהיה לי אורחים בכל יום בין בחול בין בשבת. וכך היה דרכו תמיד משבאו האורחים אצלו, היו מתחילים לצעוק בקול גדול: למה אתה רוצה שני קרעבליך בעד המכס, אחר שאיני צריך ליתן אלא ב' או ג' צאל פשוט, ותיכף כששמע זקני זל"ה מן האורח הדברים האלה, תיכף ומיד אומר לו בפנים צוחקות: ברוך הבא, חלילה לי מעשות כדבר הזה,

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדורות

הרה"ק רבי יעקב קאפיל בן רבי קלונימוס קלמן ליקווער זצ"ל ט"ו אדר ראשון תקכ"ט

ליקווע

חד מגדולי צדיקי הדור מצדיקים הנסתרים שותל הקב"ה בכל דור ודור, בזמן מרנא ורבנא רבינו אור שבעת הימים רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א היה הרה"ק רבי יעקב קאפיל ליקווער זצ"ל, שהחזיק ארענדע – בית מזיגה בכפר ליקווע הסמוך לעיר הגדולה טארנינגאד, בבית המזיגה הקט והמט ליפול עסק הצדיק בעבודת קדשו הרחק מעין רואים, ועסק בעבודת קדשו במצווה הגדולה של הכנסת אורחים, וכאברהם אבינו שישב בפרשת דרכים ישב הצדיק בפתח ביתו, וכל מי שדרך רגלו על יד פתח ביתו הכניסו והאכילו והשקהו, ואחר כך קירב גם את ליבו לאביו שבשמים, **גדולי הדור** אמרו בעת שעברו בכפר ליקווע שמהכפר הזאת נודף ריח גן עדן, וירח את ריח בגדיו ויאמר ראה ריח בני כריח השדה אשר ברכו ה'.

ידוע בעת שנפגש רבינו **החווה מלובלין** זיע"א עם הרה"ק רבי **ברוך ממעזיבזו** זצ"ל, אחר שהיה קצת קפידא עליו, ואמר לו: מה אתם מחזיקים עצמיכם יותר ממני מזה שאתם נכד רבינו אור שבעת הימים רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א, הלא גם אני נכד של רבי **יעקב קאפיל**, אשר מפורסם בכל העולם גודל צדקותו ודברי נפלאותיו, ודבריו עשו בשמים רושם גדול כחד מהתנאים הקדושים.

שלח לחמך על פני המים

מסופר שבימים ההם גזרה מלכות הרשעה גזירה קשה על בני ישראל הנאנחים מצרת הגלות והשעבוד, השכימו אחינו בני ישראל על פתחו של רבינו אור שבעת הימים רבי **ישראל בעל שם טוב** זיע"א, שיעורר רחמי שמים מרובים לבטל רוע הגזירה, מה תמהו כשאמר להם שמתותא יסעו לכפר ליקווע ויכנסו לבית רבי קאפיל ויאמרו לו בשמו שמצווהו שישע לרומא שבאיטליא, וישתדל אצל האפיפיור על ביטול הגזירה, רבי קאפיל לקח מקלו ותרמילו ונסע אל דרך הרחוקה לטובת בני ישראל, אע"פ שלא ידע מאין ואיך יבוא הישועה, אחר כמה שבועות התקבל רבי קאפיל אל בית האפיפיור, וכשרק דרך רגלו אל ארמון המלך קפץ האפיפיור מכיסאו וחיבקו ונישקו, ואמר לו האם כבודו אינו מכירני, הלא כשהייתי עלם צעיר ועברתי דרך הפונדק שלך, האכלת והשקית אותי בחינם, ובזכות לבך הרחום שהחית אותי בממון ובדברים, זכיתי להמשיך ולהצליח בדרכי עד שהגעתי לכסא הזאת, ועתה מה שאלתך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש, וסיפר לו רבי קאפיל את דבר הגזירה, ולפני

לשמוע מפי גויי העיר, שכאשר עזבו את העיר ורצו האספסוף לשלוח ידם בנכסיו, באו סיעת קווקים וחרבם שלופה בידם, ושמרו את בית המרזח בכל שמונה ימי החג, מתחילה לא רצה רבי קאפיל ליהנות מנכסיו, ואחר ששאל שאלת חכם לרבה של טארנינגאד התיר לו שכלי שום פקוק מותר לו להשתמש בו.

הסתלקותו

מסופר שפעם אחת כשהלך עם תרגול אל העיר הגדולה טארנינגאד הסמוכה, ומטר עז ניתן ארצה, והיה קשה לו הדרך, הרים רבי קאפיל את ידיו לשמים, וביקש מבורא כל עולמים שהמטר לא יפריעו לו ליכנס אל העיר ולשחוט התרגולת לכבוד שבת קודש, ומן השמים קיבלו את תפילתו ובכל מקום אשר דרך שם רגלי הצדיק לא ניתך המטר, חד מאנשי העיר שראה המעשה הפלא הזאת סיפר לאנשי העיר את גדולת רבי קאפיל, ונצטער אותו צדיק שדרכו היה בנסתרות שנתפרסם ורבים השכימו לפתחו, לא עברו ימים אחדים ונסתלק לבית עולמו, **ביום רביעי ט"ו אדר שושן פורים תקכ"ט**, וכבוד גדול עשו לו במותו, וקברו אותו בחלקת הרבנים בטארנינגאד הסמוכה.

ועל מצבו נחרת: **ויצא יעקב מבאר שבע, שהיה משיבי כלל עונבו ושב, והלך לדרכו בקדושה, קדוש יאמר לו, בשנת תקכ"ט לפ"ק בשושן פורים קטן, יום ד' נטלו המאורות, ונשבה ארון הקודש, ונתבקש בישיבה של מעלה, התורני הרבני המופלג בתורה ובגמילות חסדים, מוה' יעקב קאפיל בן הרב מורינו קלונימוס, ת.נ.צ.ב.ה.**

השאר אחריו: בניו א. רבי ישראל זצ"ל אבי הרה"ק רבי שמעון **מיערסלוב** זצ"ל, ב. רבי שלמה זצ"ל. חתניו: א. רבי **יעקב משה** זצ"ל חותן רבינו הגאון הקדוש רבי **אלכסנדר סנדר** **מקאמרנא** זיע"א בעל הזכרון **דברים**, ב. רבי **אברהם אליעזר הלוי איש הורוויץ** זצ"ל אביו של רבינו **יעקב יצחק החווה מלובלין** זיע"א.

יחוס בית אבות

רבי **יעקב קאפיל מליקווע** זצ"ל, חתנו רבי **יעקב משה** זצ"ל, חתנו רבינו **אלכסנדר סנדר** **מקאמרנא** זיע"א בעל הזכרון **דברים**, בנו רבינו **יצחק אייזיק** **מקאמרנא** זיע"א בעל ההיכל הברכה, בנו רבינו **אליעזר צבי** **מקאמרנא** זיע"א בעל הדמשק **אליעזר**, בנו רבינו **אברהם מרדכי** **מקאמרנא** זיע"א, בנו רבינו **חיים יעקב** **מקאמרנא** זיע"א בעל הפרי חיים, בנו רבינו **שלום** **מקאמרנא** זיע"א בעל המעשה שלום, בנו רבינו **כ"ק** **מרון** **אדמו"ר שליט"א**.

שעוד הגיע לביתו חזרה, כבר הגיעו הרצים יצאו דחופים שנתבטלה הגזירה, בזכות השתדלותו.

מסירות נפש

סיפר רבינו הגאון הקדוש רבי **חיים יעקב מקאמרנא** זיע"א בעל **פרי חיים**, פעם אחת הסית כומר הכפר נגד רבי קאפיל, לבל יהיו שום גוי לקנות ממנו השכר שהיה חמץ גמור בערב פסח, כשהגיע זמן הביעור והגוי הקבוע לא הגיע כדרכו, הלך רבי קאפיל לחפש לו גוי אחר מהכפר, וכשראה רבי קאפיל שכל הגוים משתמטים מלפניו הבין שיד הכומר בדבר, וקיבל עליו דין שמים באהבה, ופתח את בית המרזח והפקיר את חמצו כדת וכדין, וכנס לחוג את חג הפסח בתוך העיר הגדולה טארנינגאד הסמוכה, במשך כל שמונת ימי החג לא נראו על פניו שום סימני דאגה, אלא להיפך היה שמח יותר על שזכה לקיים מצות הבורא יתברך בשלמות וכדבעי, למחרת הפסח ורבי קאפיל שם פעמיו חזרה אל בית המרזח, מה נדהמו

מוסדות "קאמרנא" בארה"ק

בנשיאות
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בית המדרש כולל אברכים מכון להוצאת
עטרת שלום להוראה קול יעקב ספרי רבנה"ק

שכונת ארזי הבירה ירושלים ע"ה"ק

בריך מתייך לשלום

צהלי ורוני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל

בהדרת כבוד וברגשי קודש, מקדמים אנו בכרכה, בהדרה עילאית אל מול פני הקודש, את פני מעלת מאור עינינו, רוח אפינו המדת לכבינו, אבינו רעינו, מורה דרכינו, ומיישר אורחותינו, עטרת ראשינו ונזר תפארתנו, דודש טוב לעמו, ודובר שלום לכל זרעו.

הוד כ"ק מרן אדמו"ר מורינו ורבינו שליט"א

לרגל שובו ממסע הקודש

לטובת הרמת והחזקת קרן התורה והחסידות

קרן מוסדותינו הקדושים לתפארת רבותינו הקוה"ט זיע"א

מרן רבשמיא יאה בסעדהון שעוד ינוב בסיבה דשן ורענן יהיה, להמשיך את שושילתא קדישא דדהבא, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ויזכה עוד רבות בשנים, להדריכנו, להנחילנו, להנחותנו, ולנהלנו בנתיב מצותיך, בדרכי התורה והחסידות, ומדיכל הברכה ואוצר החיים ישפיע עלינו ברכה, חיים ושפע קודש, ברוחניות וגשמיות, וכן משק ביתי הוא דמשק אליעזר, לדלות ולהסקות מאור עיניו, לעצי עדן תלמידיו וחסידיו, פרי חיים אשר בתוך הגן, כזוהר חי מזהירים, משפע הצדיק שאינה פוסקת, כי הוא מעיין היוצא מבית קודש הקדשים, והיה מעשה שלום בכלל מעשה ידיו, ויהיה ה' עמו בכל דרכיו, עד נזכה ליום שינתן א-ל עולם עיניו, אשר נהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, וזר זהב עטרת צבי לצדיק, על ראשינו יצנוף ויחבוש, וקוממיות במהרה נלך לארצינו, לקבל פני משיח צדקנו וגואלינו, ומלכינו בראשינו, אמן סלה.

רבנו ותלמידיהונו

הנהלה

הננו להודיע לקהל הקודש מתפללי ולומדי בית מדרשינו

והו"ר הכולל שביום הפורים הבעל"ט וערוך

הוד כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א

את שולחנו הטהור בהיכל בית המדרש.

תפילת מנחה בשעה 4:00 ולאחר מכן נטילת ידיים

ועריכת השלחן.

הגבאים